

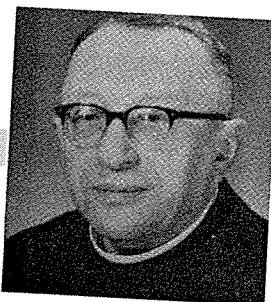
Osudy zapomenutých hrdinů

Publikace vydaná v rámci projektu realizovaného na základě usnesení vlády č. 1081 z 24. 8. 2005

Dokumentace osudů aktivních odpůrců nacismu, kteří byli po skončení druhé světové války postiženi v souvislosti s opatřeními uplatňovanými v Československu proti tzv. nepřátelskému obyvatelstvu

Zdeňka Kokošková a kolektiv

Franz Sales Müller

jméno: Franz Sales Müller

datum narození: 14. 1. 1879

místo narození: Svitavy

zemřel: 3. 1. 1975, Westerholzhausen, Německo

Franz Müller pocházel z východočeské řemeslnické rodiny se silnou katolickou tradicí. Po studiích teologie na olomoucké univerzitě se věnoval kněžskému povolání na Opavsku.

za okupace:

Za války se pro své křesťanské smýšlení dostal do konfliktu s nacistickou ideologií a byl deportován do koncentračního tábora v Dachau.

po válce:

Po osvobození se už do vlasti nevrátil a až do své smrti působil v církevní správě mnichovsko-freisingské arcidiecéze.

Zůstal věren Československé republice a byl prokazatelně protinacistického smýšlení.

Franz Müller se narodil v katolické rodině německého tkalce Franze Müllera a Antonie Polzové ve východočeských Svitavách. Protože se dobře učil, rozhodli rodiče, že místo převzetí tkalcovského řemesla půjde studovat. Navštěvoval biskupské gymnázium v Kroměříži, kde v polovině první světové války úspěšně složil maturitu. Poté však musel ihned narukovat do rakouské armády a dva roky kolem sebe vnímal válečné hrůzy. Po konci války se vrátil domů, do nově vzniklé Československé republiky. Přestože ta neholdovala katolicismu, tradičně spojovanému se starou monarchií, zapsal se na teologickou fakultu olomoucké univerzity, aby navázal na svá dosavadní studia.

Dne 5. července 1922 byl v olomouckém dómu slavnostně vysvěcen na kněze a začal se věnovat duchovní službě v jednotlivých farách arcidiecéze: Zpočátku zamířil jako kaplan do Rýmařova, pak do Šternberka a v roce 1926 zakotvil na faře ve Vítkově na Opavsku. První roky ve Vítkově pomáhal faráři Johannu Lützovi, od něhož se mnohem naučil. V roce 1935 pak převzal vítkovské obročí a stal se duchovním správcem farnosti. Práci se věnoval naplno. Často a s oblibou vyučoval náboženství dětí a mládež, zvládal i povinnosti v katolickém spolku, kde řídil také osvětovou činnost. Každé léto bral děti farníků na prázdninový tábor do Nových Těchanovic. S běžnou farní agendou a zaopatřováním nemocných mu vypomáhal kooperátor.

Jeho zaujetí pro práci katolického duchovního se však záhy po okupaci českého pohraničí hitlerovským Německem dostávalo do konfliktu s nacistickou ideologií. Müller totiž psal dopisy svým farníkům bojujícím v řadách německé armády a do textů nezastřeleně promítal své protinacistické smýšlení. Korespondenci zachytily gestapo a v červenci 1941 faráře zatklo. Müller nejprve putoval do vazby v opavské věznici. Po několika měsících byl převezen do koncentračního tábora v Dachau, kde nacisté soustředěvali své odpůrce z řad duchovních, kteří pocházel z mnoha evropských okupovaných zemí.

Po osvobození tábora v dubnu 1945 a po krátké rekonvalescenci v nemocnici se Franz Sales Müller začal věnovat duchovní práci mezi zuboženými osvobozenými vězni. Brzy pochopil, že ve své farnosti na severní Moravě nebyl pro svou německou národnost nadšeně očekáván, a tak se s těžkým srdcem rozhodl zůstat v Bavorsku. Na vítkovské faře přišel o své knihy i další osobní majetek, se kterým se již nikdy neshledal.

Z Dachau záhy odešel vykonávat duchovní práci do nemocnice v nedalekém Oberföhringu na předměstí Mnichova, kde zůstal do roku 1952. Poté krátce vypomáhal v několika farnostech mnichovsko-freisingské arcidiecéze. Teprve v roce 1961 se stal farním vikářem ve Westerholzhau-senu, kde působil až do své smrti. V roce 1962 se pokoušel na německých

Franz Sales Müller

úřadech získat odškodnění za dům po svých rodičích v rodných Svitavách
a za vlastní majetek, zanechaný na vítkovské faře.
(zk)

Protokol

aufgenommen in der Pfarre zu Wigstadt am 1. Dezember 1935 zufolge Auftrages des hochwürdigsten erzb.Konsistoriums dito 26. November 1935-Jc. 19.201.

aus Anlaß der Übergabe der Pfarrpründe Wigstadt an
den neuinvestierten Pfarrer Franz Müller in Gegen-
wart des Übergebers und Übernehmers Franz Müller, des
Vize-dechants, des Patronats-Repräsentanten und der Kirchen-
wirkt.

§ 1.

Die Pfarrkirche in Wigstadt, die sich derzeit nach der

- I. anruhenden Kirchengebäudebeschreibung + Beilage I.-in guten Bauzustande befindet, wurde mit allen Bestandteilen, Paramen-
ten, Gerätschaften nach dem für diese Kirche fortlaufend ge-
führten Inventar, welches im Anschlusse mitfolgt -Beilage II.-
übergeben und übernommen.
- II.

§ 2.

Sämtliche im beigeschlossenen Kapitalien-Verzeichnisse

- III. -Beilage III.- nach den letzten vom hochwürdigsten e.Konsi-
storum genehmigten Rechnungen angeführten Obligationen al-
ler bei der Kirche in Wigstadt befindlichen vermögenschaften
wurden übergeben und übernommen. Die in demselben Verzeichnis-
se laut Kassajournal ausgewiesene Barschaft wurde übergeben
und übernommen.
- IV.

§ 3.

Pfarrarchiv.

- IV. Alle die Kirche, Pfarre und deren Rechte betreffenden
Schriften, dann sämtliche im beiliegenden Verzeichnisse-Beila-
ge IV.- beschriebenen Tauf-, Trauungs-, Sterbe- und andere Ma-
triken -angefangen vom Jahre 1636 -, die Rechnungsbücher, die
Acta Curiae samt allen Hirtenschreiben, das Pfarrgedenkbuch,
die Pfarrsiegel sind übergeben und übernommen worden.

Protokol o převzetí inventáře

vítkovské fary F. S. Müllerem v roce 1935 (SOKAO)

fangen vom Jahre 1636 - , die Rechnungsbücher, die Acta Curiae samtlichen
Kirchenbüchern, das Pfarrgedenkbuch, die Pfarrsiegel sind übernom-
men worden.

§ 4.

Eine eiserne, feuerfeste, mit drei verschiedenen Schlüsseln
verschlossene Kirchenkasse, in welcher neben den oben angeführten Staats-
papieren und den Grundbuchs-Extraktten teilscheinbare Privatechdeckschei-
nen und Sparschließglocken sich noch befinden: 148 Stiftsbriefe,
1 Reduktions- und Reparitionsbulle, 9 Tieverse zur Erhaltung der
Statuen, Kapellen und Kreuze, wurden übernommen.

§ 5.

Pfarrliche Widum, Pfarr- und Wirtschaftsgebäude.

Die pfarrliche Widum beträgt laut neuestem Grundbesitzbe-
gen des Steueramtes Eigstadt 6 ha 69 a 70 m² Kald, dessen Maßstand
dem heutigen gesetzlichen Wirtschaftsmaße entspricht, also
60 ha 68 a 27 m² Felder, 4 ha 68 a 37 m² Miesen, 13 a 70 m² Nutweiden
und 51 a 44 m² Wege mit dem Heinertrage von Zusammen KZ 544,12.

Dieser Grundbesitz, über acren teilweise Verpachtung das
Pachtbuch Aufschluß gibt, wurde übernommen.

V. Die Pfarr- und Wirtschaftsgebäude sind übernommen werden
nach dem beigelegten Inventar - Beilage V. - . Der Bauzustand ist
ein guter.

Der Friedhof in Eigstadt gehört der Gemeinde Eigstadt.

Hiermit wurde das Protocoll geschlossen und gefertigt.

Joseph Lindenholz
Bürgermeister und Kommissar,
Ferry Müller
Oberamtsrichter, ab Klausenamt
Anwaltschaftskammer
Ringaussch.

Ferry Müller
Präfekt

Farm kostel ve Vitkové (NA)

Franz Sales Müller

Duchesnia missouriensis

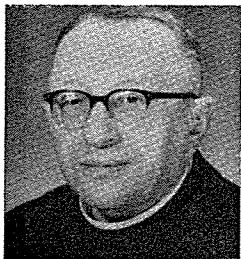
ve zvláštních blocích koncentračního tábora Dachau (GD)

Jahr	Datum	Gegenw. Schein Nr.	Gegenleg. Nr. = + Schein Nr. = -	Betrag mit Buchstaben	Seite	fünf
					Übertrag	Betrag
1940 4/1.					Stand	Kronen & Heller
					in Gutschriftbuch 14.1.1940	1046 80
1 " 1/2 5310					Stand	35 40
					ab Fundatlaspräzess am 2.1.1940	1042 80
					Übersch. 1040 - 1044	165 17
					Stand	906 69
					1046 80	135 22
					Übersch. 1040 - 1044	991 47
					Stand	103 19
					1046 80	844 66
					Stand	1
					1046 80	844 660
					Stand	5030 -
					Stand	1677660
					Stand	
					Gürtel	

Po dobitzienio

přibývaly F. S. Müllerovi ve vkladní knížce jen úroky... (SOKAO)

O Herr, Dir in die Hände
Sei Anfang und Ende,
Sei Alles gelegt!

Zum Gedenken im Gebete

an Hochw. Herrn

Franz Sales Müller

Priesterjubilar

geboren am 14. 1. 1897 in Zwittau (Sudetenl.),
zum Priester geweiht

am 5. 7. 1922 im Hohen Dom zu Olmütz.
Er wirkte zunächst als Pfarrer in Zwittau
und nach bitteren Jahren

im K. Z. Dachau 1941/45

und der Vertreibung aus seiner Heimat als
Kurat im Krankenhaus Dachau 1945

Benef. Verw. in Oberföhring, St. E., 1952/53

Expositus in Baumgarten 1953/59

Pfarrovikar in Arnbach 1959/61

Pfarrovikar in Westerholzhausen 1961/75

Am 3. 1. 1975 gab er, 78-jährig, seine Seele
in die Hände seines Schöpfers zurück.

An der Kirche zu Westerholzhausen harrt er
der Auferstehung entgegen.

Druck: Blenk, Ingersdorf

Urinitio oznamenit F. S. Müllerca (AADI/VIS)